

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 3. De perfecta observantia votorum in particulari, & primò de
perfectione voti Paupertatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

itatis reddi perfectam in Divinā Gratiā fiduciam, ac de nobis-
priā zham ne ipsi diffidentiam,
pe armā. Ultimè, necessaria est cooperatio nostra, ut neque
hac est minimis velimus esse Divinæ Gratiae : qui est fi-
des, conatus, pars & minimus, à Divinā Gratiā promo-
tum, responsum ad majora. Quia de causa magno cum funda-
mento ait D. Anselmus : *Custodia, vel negligentia S. Ansel.*
Primum, signum est observantie, vel inobservantia
n Christo in Religione. Unde inscribit Cælarius : Non est minimum Cesarius.
Secundum, ratio, quam adducunt Theologi,
qui defecitus parvus, tameisi parvus & minimus
*est in genere offensa Dei, ac disponit ad defecitus & ex-
ciuit, ratiū ad maiores, & quamvis non tollat gratiam, tolit*
*eratissimam servorem, tollit enim auxilia Dei specialia, ad
s nolt, sperandum cum fervore necessaria. Quare omni co-
-nato & studio fugere debemus cunctos defecitus etiam
Iudicium summos contra vota Paupertatis, Castitatis & Obe-
dientie, memoris illius sententia Eusebii : *Venire Eusebius.*
De Religionem, summa perfectio est; non perfecte vivere
Votorum in Religione, summa damnatio est. Ethicæ de exercitio
iniciante de exercitio votorum in genere. Dicamus modo de exercitio eo-
da fiduciam, tandem in particulari.*

CAP. III.

De perfecta observantia Votorum in particulari.

De Paupertate.

Rimò, perfectio Paupertatis consistit in quinque
expropriationibus: prima est expropriatio domi-
nica, secunda, usus proprietari: tertia, usus super-
flua: quarta, certi aliquujus necessarij: quinta, af-

Ac primitus ratione voti Pauperatis debet
liare omni dominio , quod est jus disponendi
libitum, independenter à voluntate Superiora. Un
potes quidquām donare , nec alienare, vel donare
recipere sub quoquoque p̄textu vel titulo dona
mutui, eleemosynæ, absque Superioris licentia, ne
quidquām Superiorē celate , nec eum impetrare
ut desuper non disponat.

Præterea , ultra dominium debes te quoque
& expoliare usu. Non habet Religiosus nō
sed tantum usum facti, est purus usuarus ; qui
& hanc nonnisi in usum à Superiori sibi consilia
plicare potest.

Sess.25.c.5.
I.Tim.6.
S. Bern.
Psal.73.
S. Bern.
S.Ignat.
Coll.4.8.
S.II.

Ulterius , usu retum superfluvatum , & non
riarum te prives , necesse est. Nihil superfluo
cedatur , ita pro Religiosis ordinat Coelum
dentinum , nihil necessarium denegetur. Obire
consilium Apostoli : Quis tuus magnus pia
cientia. Habentes alimenta , & quibus tegam
tentissimas.

Neque hoc sufficit : necessarium etiam non
esse certum, sed incertum; ita ut si p̄ numero
ostendatur cum experientia effectus aliquis fā
Pauperes esse volumus, ait S.Bernardus, medi
desir. Non est vera Paupertas ista, est Pauperis
rens, ficta , sapiens hypocrisiā. Pauperis
dabunt nomen tuum. Paupertas cum ino
pertas vera glorificans & laudans Deum. Paup
S. Bernardus, qui non habet necessaria ut si in
nec ab alio.

Denique, ad perfectionem Paupertatis regi
ut te prorsus expolies omni reū non necessa
rum affectu : quemadmodum statua , disci
gnatus , nullum prorsus habet affectum se
sive sit nova , sive trita & antiqua. Alioquin
advertis Cassianus , non est abscondere p̄fici
immutare à pretiosis rebus ad vilia. Et S.Aug
adducit in specie signum aliquod , quo , quasi
modi adsit affectus, cognoscatur. Signum ad
tum de
septem
nre con
mille aff
Hic
goudet p
ut neq
lē neq
contem
sum lu
Chiliu
ar sua c
do le or
lue in
dando
Evarin
p̄diguit
sood A
i vnu
taliat
pertue
populi
bisdan
perne
Ve
vacru
pmor
deliar
fictutus
aguz h
tut, sit
Ft
audita
golus
esper
Tues
monie
suram

*um dolore discedit, cum amore aderat: si, quotiescumque
superior te privata nonnullis vestibus, cubiculo, &c. mœ-
ste compatis, & cito sita, signum est, usdem te appo-
nere, et tuum.*

Hic est verus Pauper spiritu, Pauper corde, qui
sicut amoremque privatus terreno, non solum non
gaudet proprietate & dominio reium; sed nec illud
imperat & desiderat: non tantum non habet superflua;
sed nequidem vult & appetit, imò fugit, spenit &
contemnit, & omnia arbitratur si fieriora, ut Chri- Philip. 3.
sum larvificat. Hujusmodi nobis exemplum dedit 2. Cor. 8.
Chiribis in vita sua: qui propter nos egenus factus est,
ut sua misericordia nos divites efficeret. Primo, spolian-
te omni dominio temporali, sive in actu primo,
sive in actu secundo. Regnum meum non est de hoc Ioan. 18.
Mundo spirituale duntaxat sibi reiinendo Dominum.
Pravarit se omni re, quæ umbram etiam haberet su-
cessitatis. Ebad hunc finem adverterit S. Augustinus, S. Aug.
quod Apostoli non uebantur calcis, sed sandaliis:
tamen Contegunt plantam pedis, quod ad necessitatem:
tamen superiorem partem, quod ad commoditatem
pertinet. Frequenter ipsis deficiebant necessaria, ut
prospera cogentur bonorumquam se sustentare qui-
busdam spicis frumentorum. Discipuli esurientes coe. Matth. 11.
terum vellere spicas, & comedere.

Venit ad quod extremæ Paupertatis signum de-
venit Christus, satis superque demonstrant vita suæ
primordia & terminus natus est in stabulo, proprio
bellarum habitaculo, necessariis omnibus prorsus de-
ficiens: nudus in ligno Crucis mortuus, nec minimam
aque habuit guttulam, quâ extremam, quam patieba-
tur, sicut misigaret.

Fthæc veræ Pauperiatis Idæa, Crucifixi, nempe, nuditas: quam quotiescumque inspicit & respicit Religiosus, verum exinde exemplar, quod imitetur, experietur debet. O nuditas ditissima & nobilissima! *Climacus* Tunc curarum omnium depositio, securitas vita, via o. *græg. 6.* nonbus impedimentis libera, mororum alienatio, manda turam fides, Mundi totius dominium.

E 4 Quand

Quod de Paupertate rebus omnibus nos diximus, de cā paupertate intelligunt, quae pauper, rebus nos efficit indigentes; quod hī enim cēst bonorum cœlestium eandem considerantur.

Paupertas duas, ut iā loquar, sibi vendicat: Paupertas terrena: Terram unam, Cœlestem alteriam. In prima expoliat terrenis opibus; in secunda divinitatē spirituales. Unde cor Religiosi in veritate pauper & dives: pauper bonis temporalibus, dives spirituālibus. Est dives, afflitus spumans eum nihil habet: & est pauper cum in diversis giosis pauper est, dives sive divinus: & sicut est pauper cum divitis. Ratio est, inquit Beatus diuitius interius abundat, qua vera diuinitas.

S. Chrysost. Ha sunt maxime divitiae, ait S. Chrysostomus, divitiae. Si ē consturbat, affligiturque amissione hūmum, animet te, consolerurq. vicissim locum suum. Bona communatio est, quando pro paupilio estimabilia cœli comparamus bona. Præmium cœlorum, ait S. Bernardus, non tam præmio turo, ut in aliis; sed datur Paupertati de præfecto Dominus dicat, Beati pauperes, quoniam uerum diuinum cœlum. Quia, secundum Hugonem, lacrima emptionis, pretio iam soluto: & sicut præmium de præsenti, sic datur etiam præmium de præsenti. Stinus sedulo ponderat animo discrimen interitem bonis temporalibus divitem, & Religiosum de bonis cœlestibus, & ait: Secularu felix, quadrangularum in area. & Religiosus felix, quia habet Deum scientiam. Ille illud habet, quod periret, & ibi habet, at iste Deum habet, qui perire non potest, & ibi habere auferri non potest. Ex quo ulterius sequitur, quod per voluntarius absoluē non debet vocari pauper, dives: rūm, quia, quod habet, sine computatione est eo, quod ipsi deest (Veluti in Mondo, si quod deret centum millia scutorum, dives astmareret, natus ei decesseret obulus) tūm etiam, quod distinxit, quales sunt vere divitiae, quæ nobilem efficiant aut.

S. Bern.

S. Aug.

bus nostris contra rei secularis dives absoluē appellandus est
ut, quia pater, quia sine comparatione mulio plus est, quod ei
nimempsit, quam illud, quod actu possidet.

Potest Paupertas cor Religiosi reddit opulentum,
quia illud efficit simile Deo: Unde D. Chrysostomus Hom. 18.

videlicet per veritatem, iustus sancti: Ego dixi Dy es tu, intelligit spe-
m, in qua taliter de pauperibus spiritu. Enimvero, si Deus habet
dā diuina in te sufficientiam, independentiam, & immutabilitatem,
erit tamen condicō p̄ticipat Pauper, Sufficiet sibi, quia
ral boni, bene modico et sufficiens est: non dependet a com-
modis divinitatis, quas sive ci pendit: & quia sem-
per innoxius Deo, in quo unque eventu semper idem
& secundum mutatione. Et haec de p̄fessione Paupertatis.

Quia vero, p̄ticipat Paupertatis exercitio sequentia observabis puncta.
Primum. Non contentus eris sola P. u, citate exte-
tummissi; verum etiam interiori studebis Paupertati, puri-
tatem & modicū cordis exsoliando illud cunctis affec-
tibus ac desideri sterrenis, nihil eorum, qua videntur, S. Ignat.

Mart.

Secundum. Professio Religiosa nos non obligat dun-
tar, ut simus pauperes; sed etiam, ut desideremus &
anemus esse tales: Non Paupertas, sed Paupertatis amor S. Bernard.

Terterum. Fidei oculum habebis apertum, occlusum
re oculum sensus, non aspicio modicum illud, quo
te privat Paupertas; sed multum, quod tibi donat.

Confidendo insuper, quod eo ipso, quo corpus rebus
privatis temporalibus, animam dites bonis spiritualibus
& ibi hunc agitur, quod
guitur, quod
ninterfici
ligiosum do-
lix, quidam
ab. Donum
bit habet, an
, & ibi hunc
guitur, quod
aliqua, quia non nullum sanctae Paupertatis experitis ef-
ficiunt, tanquam particulare Dei Donum eundem a-
ffendo, si quod
astumatis
ages Deo pro tanto beneficio & gratia præstitia, ut sic
quia dimitur
et magis magisque conformes sanctissimo ejus Filio
Christo Iesu, ac Sanctissimæ Virginis Deiparæ.

E 5 CAP.